

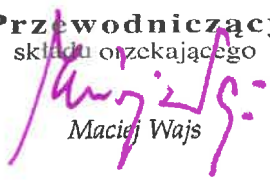
Piła, 20. maja 2022 r.

SKO.4150.330.4.2022.OŚ

I N F O R M A C J A
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
o wydaniu decyzji

Działając na podstawie art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, ze zm.), podaje do publicznej wiadomości, że Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile, po rozpatrzeniu odwołania od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Margonin nr WGN.OS.6220.21.18.2020.2022.MN z dnia 04 stycznia 2022 r. o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 6 MW wraz z infrastrukturą techniczną towarzyszącą, na działce o numerze ewidencyjnym 119, obręb Sułaszewo, gm. Margonin, uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Treść powyższej decyzji w dniu 20. maja 2022 r. została zamieszczona na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, bip.kolegium.pila.pl na okres 14 dni.

Przewodniczący
składu orzekającego

Maciej Wajs

Decyzja
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile
z dnia 01 marca 2022 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:
Przewodniczący: Maciej Wajs
Członkowie: Krzysztof Chrzanowski (spr.)
Wojciech Barczak

Wzrosty i Ciężary Głowy w Margonin	
W PŁY N Ę Ł O	
23. 05. 2022	
Nr	
Otrzymuje:	

po rozpatrzeniu odwołania PVE 137 Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Margonin nr WGN.OS.6220.21.18.2020.2022.MN, z dnia 04 stycznia 2022 r. odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 6 MW wraz z infrastrukturą techniczną towarzyszącą, na działce o numerze ewidencyjnym 119, obręb Sułaszewo, gm. Margonin,

na podstawie art. 138 § 2, art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) oraz art. 71, art. 75, art. 77, art. 80, art. 82, art. 85 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247, ze zm.) - zwanej dalej „ustawą ooś”,

o r z e k a

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

U z a s a d n i e n i e

Burmistrz Miasta i Gminy Margonin, w dniu 04 stycznia 2022 r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 6 MW wraz z infrastrukturą techniczną towarzyszącą, na działce o numerze ewidencyjnym 119, obręb Sułaszewo, gm. Margonin. Przedmiotowa decyzja została podjęta w następującym stanie faktycznym:

Planowana inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a teren, na którym planowana jest inwestycja nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W związku z zakwalifikowaniem planowanego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, organ zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w

Poznaniu (RDOŚ), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chodzieży (PPIS) oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu, z wnioskami o wyrażenie opinii na temat obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia oraz ewentualnego określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

PPIS nie zajął stanowiska w przedmiotowej sprawie.

RDOŚ, w postanowieniu znak WOO-IV.4220.1899.2020.JM.2 z dnia 22 stycznia 2021 r. stwierdził, iż dla powyższego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i wskazał na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków jego realizacji. RDOŚ podkreślił, że z uwagi na charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w jego opinii dla przedmiotowego przedsięwzięcia, nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu w opinii znak BD.ZZŚ.1.435.453.2020.GW.DG z dnia 08 stycznia 2021 r. stwierdził, że nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, jednocześnie wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach o środowiskowych uwarunkowaniach warunków i wymagań dotyczących realizacji, eksploatacji lub likwidacji planowanego przedsięwzięcia. Dyrektor Zarządu Zlewni w Inowrocławiu stwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy Prawo wodne, określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1967).

W międzyczasie, w dniu 29 grudnia 2020 r. do organu prowadzącego postępowanie główne wpłynęły protesty mieszkańców sprzeciwiających się planowanej inwestycji.

Burmistrz Miasta i Gminy Margonin pomimo pozytywnych opinii organów współdziałających, postanowieniem z dnia 02 marca 2021 r. nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 01 kwietnia 2021 r. spółka przedłożyła organowi I instancji stosowny raport. W związku z tym organ, działając na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy ooś zwrócił się do RDOŚ o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

RDOŚ pismem z dnia 13 maja 2021 r. wezwał Burmistrza Miasta i Gminy Margonin o uzupełnienie dokumentacji dotyczącej planowanego przedsięwzięcia w tym m. in. o kopię mapy ewidencyjnej, informację w jakiej odległości od planowanej

inwestycji znajdują się tereny wymagające ochrony akustycznej o informację odnośnie przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia. Nadto, RDOŚ pismami z dnia 21 maja 2021 r. i 13 sierpnia 2021 r. wezwał inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, by ostatecznie postanowieniem z dnia 26 października 2021 r. uzgodnić realizację przedsięwzięcia pod następującymi warunkami:

1. Pod elektrownię fotowoltaiczną o łącznej mocy do 6 MW przeznaczyć maksymalnie łącznie do 5,75 ha powierzchni działki nr ewid. 119, obręb Sułaszewo, gmina Margonin.
2. Na przedmiotowym terenie zainstalować maksymalnie 6 stacji transformatorowych i 85 inwerterów.
3. Stacje transformatorowe zlokalizować w odległości minimum 50 m od granicy terenów chronionych akustycznie.
4. W przypadku zastosowania transformatorów olejowych, wykonać zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego, które w przypadku awarii, umożliwią przejęcie całej pojemności, zastosowanego w stacjach transformatorowych oleju transformatorowego.
5. Przy wykonywaniu robót ziemnych, w miarę możliwości warstwę urodzajną gleby odłożyć w przyłazach poza obszarem prowadzonych robót. Niezanieczyszczone gleby i inne materiały występujące w stanie naturalnym, powstające w trakcie realizacji przedsięwzięcia wykorzystać w pierwszej kolejności ponownie na terenie inwestycji.
6. Niewykorzystane zgodnie z pkt. 5 gleby i inne materiały występujące w stanie naturalnym traktować jako odpad i zagospodarować zgodnie z przepisami szczegółowymi.
7. Zaplecze budowy zlokalizować na szczelnym, utwardzonym podłożu, natomiast substancje ropopochodne, zabezpieczyć i przechowywać w szczelnie zamkniętych zbiornikach.
8. Nie wycinać drzew i krzewów w związku z realizacją przedsięwzięcia.
9. Teren śródpolnego oczka wodnego wraz z pasami przyległego od zachodu, południa i wschodu terenu (o szerokości pasów co najmniej 25 m) wyłączyć z zainwestowania.
10. Prace związane z wykonaniem dróg wewnętrznych i placu montażowego oraz montaż konstrukcji wsporczych wykonać poza sezonem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 1 września do końca lutego.
11. Zastosować moduły fotowoltaiczne o powierzchni antyrefleksyjnej.
12. W przypadku prowadzenia prac w okresie od 1 września do 15 listopada teren budowy wygrodzi tymczasowymi ogrodzeniami herpetologicznymi z materiału litego, o wysokości minimum 70 cm, w tym część wkopana w ziemię minimum 10 cm, część nadziemna 60 cm, z przewieszka wzdłuż krawędzi o szerokości minimum 10 cm.
13. Na etapie prowadzenia prac ziemnych, codziennie przed rozpoczęciem prac kontrolować wykopy, a uwięzione w nich zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne miejsce. Taką samą kontrolę przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów.
14. Panele słoneczne montować na wysokości minimum 0,8 m mierząc od dolnej krawędzi paneli słonecznych do powierzchni ziemi.
15. Wykonać ogrodzenie ażurowe bez podmurówki z pozostawieniem minimum 0,2 m przerwy między ogrodzeniem, a gruntem.

16. W porze nocnej nie stosować ciągłego oświetlenia terenu elektrowni i jej ogroduzenia.
17. Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia koszenie roślinności pokrywającej teren elektrowni prowadzić w okresie od 1 września do 1 marca.
18. Prace budowlane oraz eksploatację sprzętu ciężkiego na etapie budowy prowadzić wyłącznie w porze dnia, tj. w godz. 6.00 - 22.00.
19. W przypadku konieczności mycia paneli fotowoltaicznych wykorzystywać do tego celu wyłącznie czystą wodę bez użycia detergentów.

W dalszej kolejności Burmistrz Miasta i Gminy Margonin w dniu 02 listopada 2021 r., działając na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy ooś wydał obwieszczenie o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 6 MW wraz z infrastrukturą techniczną towarzyszącą, na działce o numerze ewidencyjnym 119, obręb Sułaszewo, gm. Margonin.

Ostatecznie, w dniu 04 stycznia 2022 r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia, organ wskazał, że w jego ocenie przedłożony przez inwestora raport nie przedstawia obiektywnego sposobu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia a zakres oddziaływania przedsięwzięcia został zawężony do najbliższej położonych terenów. Dalej wskazał, że raport nie zawiera realnych wariantów realizacji inwestycji. Organ zwrócił uwagę, że postanowienie RDOS skupia się ściśle na aspektach środowiska naturalnego. Nadto nadmieniał, że na terenie gminy Margonin infrastruktura techniczna wykazuje zły stan. Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś organ stwierdził, że planowana inwestycja budzi sprzeciw wśród lokalnej społeczności oraz, że cel inwestycji nie znajduje akceptacji społecznej. Organ wskazał także, że realizacja każdej inwestycji może naruszać prawa podmiotów znajdujących się w kręgu oddziaływania inwestycji. Na koniec Burmistrz Miasta i Gminy Margonin, mając na uwadze zasadę przezorności - zasadę prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej TFUN), że na podstawie przedłożonego raportu nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców.

Powyższą decyzję - dochowując ustawowego terminu – zaskarżyła odwołaniem spółka PVE 137 Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy, zarzucając wydanej decyzji naruszenie norm postępowania:

- art. 80 ust. 1 ustawy ooś, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i niewzięcie pod uwagę uzgodnień, opinii oraz ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko,
- art. 81 ust. 3 ustawy ooś, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że planowane przedsięwzięcie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57. art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
- art. 79 ust. 1 ustawy ooś, poprzez przyjęcie, że sprzeciw społeczności lokalnej wobec planowanej inwestycji może samodzielnie uzasadniać wydanie decyzji o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji,

- art. 5 Konstytucji RP i art. 3 pkt 50 ustawy Prawo ochrony środowiska, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i błędne uznanie, że planowane przedsięwzięcie narusza zasadę zrównoważonego rozwoju,
- art. 7, art. 77 i art. 80 k.p.a., poprzez niewyczerpujące rozważenie całości materiału dowodowego oraz dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i błędne uznanie, iż nie można wykluczyć, że planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na środowisko,
- art. 6 k.p.a., poprzez wydanie decyzji z naruszeniem przepisów prawa,
- art. 8 k.p.a., poprzez nieprzyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z prawem prowadzenia postępowania i zagwarantowania zasady dotyczącej zaufania obywateli do organów państwa.

Mając na uwadze powyższe, odwołująca spółka wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło co następuje:

Odwołanie wymaga uwzględnienia.

Materialnoprawną podstawą decyzji organu I instancji są przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań środowiskowych, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. W myśl art. 59 ustawy o ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zależności zatem od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obowiązkowy lub fakultatywny.

Planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dla takich przedsięwzięć, organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej stwierdza, w drodze postanowienia obowiązek uprzedniego przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Postanowienie w tej kwestii organ wydaje po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony

środowiska, organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej oraz właściwego organu inspekcji sanitarnej (art. 64 ust. 1 ustawy ooś).

Kolegium zwraca także uwagę, iż przygotowywany w ramach procedury oceny oddziaływania na środowisko raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem prywatnym przedkładanym przez inwestora. Stanowi dokument opracowywany przez osoby posiadające wiadomości specjalne, wiedzę specjalistyczną z danej dziedziny, i co najważniejsze podlega on ocenie przez organy powołane przez ustawodawcę do orzekania w tego rodzaju sprawach. Stosowną wiedzę w tym zakresie posiadają także wyspecjalizowane organy uzgadniające i opiniujące warunki realizacji przedsięwzięcia. Podkreślić należy, iż ocena raportu dokonywana jest przy zachowaniu wszystkich obowiązujących w procedurze administracyjnej reguł dowodowych. Raport nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a., nie korzysta więc z domniemania zgodności jego treści ze stanem faktycznym i nie może zastąpić swobodnej oceny dowodów. Jego wartość dowodową organ administracji ma zatem obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a., a więc w świetle całokształtu materiału dowodowego sprawy. Rzeczą organu jest więc dokonanie rzetelnej, wnikliwej i wszechstronnej oceny raportu, zgodnie z obowiązującymi zasadami postępowania dowodowego. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi zasadniczy dowód w sprawie dotyczącej środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, niemniej jednak, art. 80 ust. 1 ustawy ooś wymaga, aby w sytuacji gdy była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko właściwy organ, wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wziął pod uwagę nie tylko ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ale także wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy ooś, wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa oraz wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Oznacza to, że organ orzekając w sprawie środowiskowych uwarunkowań ma obowiązek wzięcia pod uwagę wszystkich wymienionych w art. 80 ust. 1 ustawy wyznaczników.

Organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję środowiskową, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, które w postępowaniu w ramach którego przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ma prawo brać udział w tym postępowaniu i zgłaszać w nim uwagi oraz wnioski (art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś). Niemniej jednak sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej. Ma to związek z charakterem decyzji środowiskowej i celami, dla których jest ona wydawana. Przepisy nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i wzięcia pod uwagę wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Innymi słowy, żaden przepis ustawy ooś nie uzależnia wydania pozytywnej dla inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czy też wcześniej stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko od zgody czy akceptacji, bądź braku sprzeciwu społeczności lokalnej czy strony postępowania. Z tego powodu sprzeciw społeczny i strony postępowania nie może blokować wydania ani decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ani postanowienia stwierdzającego

obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy spełnione są warunki do wydania takich rozstrzygnięć (por. wyrok NSA z 26.06.2019 r., II OSK 2114/17, LEX nr 2740746).

Rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Jest to decyzja związana uzależniona od spełnienia ściśle określonych przesłanek. Zresztą z powyższej regulacji, a w szczególności z dyspozycji art. 81 ustawy wynika, że ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia. Wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można odmówić jedynie w razie:

1. niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy),
2. odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska w trybie art. 77 ust. 1 ustawy,
3. braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
4. gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 ustawy),
5. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy).

Jeżeli więc żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań (tak np. WSA w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt II SA/Łd 285/13; Lex nr 1333585; WSA w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 marca 2015 r. sygn. akt II SA/Po 1128/14; CBOSA).

Zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
- b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podlega także regułom zawartym w Kodeksie postępowania administracyjnego. Zasada praworządności każe organom administracji publicznej działać na podstawie przepisów prawa (art. 6 k.p.a.). Zgodnie z wyrażoną w art. 7 k.p.a. zasadą prawdy obiektywnej i uwzględnienia interesu społecznego oraz słusznego interesu stron, organy administracyjne stosujące prawo mają obowiązek podejmowania wszelkich środków w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes stron. Natomiast zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Wyniki postępowania dowodowego powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. W myśl art. 107 § 3 k.p.a., uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Kolegium uznało za zasadny zarzut braku przesłanek prawnych i faktycznych do wydania decyzji odmownej. Jak wspomniano wyżej, ~~decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową.~~ Jeżeli żadna z wymienionych w ustawie okoliczności odmowy wydania decyzji o środowiskowych nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań. Zatem po pierwsze w przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ na terenie, na którym planowana jest przedmiotowa farma fotowoltaiczna nie został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Po drugie, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia w trybie art. 77 ust. 1 ustawy ooś. Po trzecie, w przedmiotowej sprawie nie zachodzi także przesłanka niemożności zrealizowania inwestycji według zaproponowanego przez inwestora wariantu. Po czwarte, z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko nie wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000. Po piąte, wbrew twierdzeniom organu I instancji, planowane nie będzie negatywnie oddziaływać na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy Prawo wodne, określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1967), o czym wypowiedział się organ właściwy wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, tj. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu.

Przywoływane przez organ I instancji okoliczności uzasadniające odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tj. okoliczność, że raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko nie zawiera realnych wariantów realizacji inwestycji i nie przedstawia obiektywnego sposobu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia a zakres oddziaływania przedsięwzięcia został zawężony do najbliższej

położonych terenów, kwestia braku lub słabego stanu infrastruktury technicznej na terenie gminy Margonin, kwestia sprzeciwu wśród lokalnej społeczności oraz braku akceptacji społecznej dla inwestycji, a także kwestia ewentualnego naruszenia praw podmiotów znajdujących się w kręgu oddziaływania inwestycji nie mogą być podstawą do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli organ I instancji uznał, że raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko jest niekompletny, nie zawiera realnych wariantów realizacji inwestycji i nie czyni zadość przepisom prawa to powinien wezwać inwestora o wyeliminowanie nieścisłości i uzupełnienie raportu w trybie art. 64 k.p.a. Kolegium w tym miejscu pragnie zwrócić uwagę na fakt, że organ nie może organ inwestorowi zarzucać braku prawidłowego wariantowania inwestycji, jeśli do usunięcia tej nieprawidłowości wprost nie wezwał i nie wskazał, na czym polega niezrealizowanie treści art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o oś w raporcie przedłożonym. Brak uprzedniego wezwania odnośnie tego zagadnienia, a następnie sformułowanie w decyzji odmownej, jako jednego z głównych zarzutów, niewyczerpującego wariantowania narusza zasadę budzenia zaufania stron postępowania do organów postępowanie prowadzących wynikającą z art. 8 § 1 k.p.a. (por. wyrok WSA w Białymstoku z 12.11.2021 r., II SA/Bk 738/21, LEX nr 3274309). Organ I instancji wskazując, że stan infrastruktury technicznej na terenie gminy jest zły i przestarzały, ale nie wykazał w żaden sposób, że stan ten uniemożliwia zrealizowanie inwestycji według zaproponowanego przez inwestora wariantu. Z kolei jak wyżej wspomniano godzenie w interes społeczny rozumiany jako uogólniony cel dążeń i działań, uwzględniających zobiektywizowane potrzeby ogółu społeczeństwa lub lokalnych społeczności i protest lokalnej społeczności nie mogą stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W tym miejscu Kolegium pragnie zauważyć, że uwagi przez okolicznych mieszkańców zgłaszane w trakcie prowadzonego postępowania są irracjonalne i nie mają poparcia w obecnej wiedzy naukowej. Zarzuty dotyczące wpływu inwestycji na obniżenie plonów upraw, czy przydatność jadalną ziemniaków i owoców są wręcz absurdalne.

Zdaniem Kolegium, wskazane przez organ I instancji przyczyny odmownej decyzji nie wynikają z konkretnie wskazanych uwarunkowań prawnych, są ogólnikowe i nie odnoszą się do ustaleń zawartych w raporcie i ustaleń organów współdziałających. Kolegium zwraca uwagę na fakt, że zastrzeżenia wobec raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gołosłowne, powinny zostać poparte ekspertyzą, która w sposób udokumentowany i jednoznaczny wskazuje na wady raportu.

Należy także podkreślić, co potwierdzone jest wieloma wyrokami sądów, że uzgodnienie organów współdziałających - w przeciwieństwie do opinii - jest formą o znaczeniu stanowczym, wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r. sygn. akt IV SA/Po 1027/10; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV SA/Po 320/12). Oznacza to w praktyce, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań może, przy spełnieniu określonych warunków wydać

decyzję negatywną, mimo pozytywnych uzgodnień, musi to jednak szczegółowo uzasadnić odnosząc się do całego zgromadzonego materiału dowodowego (wyroki NSA z 01 lipca 2016 r. II OSK 339/15, z 18 października 2019 r. II OSK 2952/17). W nawiązaniu do powyższej kwestii, Kolegium nie podziela stanowiska organu I instancji, że opinia RDOŚ dotycząca przedmiotowej inwestycji jest ograniczona. Z akt administracyjnych sprawy wynika, że RDOŚ, przy wydawaniu postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia uwarunkowaniach uwzględnił specyfikę przedsięwzięcia, wziął pod uwagę i odniósł się do rodzaju, cech i skali przedsięwzięcia, wielkości zajmowanego terenu, zakresu robót związanych z jego realizacją, prawdopodobieństwa, czasu trwania, zasięgu oddziaływania, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz odwracalności oddziaływania, powiązania z innymi przedsięwzięciami, a także wykorzystania zasobów naturalnych, różnorodności biologicznej oraz emisji i uciążliwości związanych z eksploatacją przedsięwzięcia. W szczególności poruszył kwestie hałasu, pól elektromagnetycznych, odpadów, środowiska hydrologicznego, obszarów chronionych i gatunków chronionych zwierząt i roślin, o czym świadczy 19 warunków realizacji inwestycji wskazanych przez RDOŚ w postanowieniu z dnia 26 października 2021 r. Nie należy zapominać, że wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym zdrowie i życie ludzi został także oceniony przez dwa pozostałe organy wyspecjalizowane w tym zakresie (PPIS i Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu) i ich stanowiska były dla planowanej inwestycji pozytywne.

Kolegium zwraca także uwagę, iż kwestie dotyczące ewentualnej możliwości wydania w przyszłości decyzji o warunkach zabudowy czy też pozwolenia na budowę dla wnioskowanego przedsięwzięcia, będą przedmiotem badania w kolejnych etapach inwestycji, natomiast nie podlegają badaniu w toku postępowania dotyczącego środowiskowych uwarunkowań. W procedurze administracyjnej w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kwestia strat majątkowych, spadku wartości nieruchomości sąsiednich w wyniku realizacji inwestycji, czy też kwestia ograniczenia rozwoju regionu nie może być brana pod uwagę. Powyższe obawy nie wiążą się z oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przepisy ustawy ooś nie przewidują na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozważań na temat spadku czy wzrostu wartości nieruchomości położonych w sąsiedztwie terenu inwestycji. Podobnie zamiary i plany właścicieli nieruchomości położonych w sąsiedztwie inwestycji nie są przeszkodą do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 czerwca 2017 r., II SA/Łd 60/17). W konsekwencji argumenty w tym zakresie, dotyczące ewentualnego naruszania praw podmiotów znajdujących się w kręgu oddziaływania inwestycji, nie mogą stanowić uzasadnienia dla odmowy zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kolegium pragnie zwrócić uwagę, że organ I instancji w decyzji odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji uchybił art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy ooś, ponieważ w uzasadnieniu decyzji nie zawarł informacji w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Co prawda organ wskazał, że inwestycja budzi duży sprzeciw wśród lokalnej społeczności, jednak w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia nie odniósł się do żadnej z wniesionych uwag i nie wykazał, która

uwaga w jego ocenie jest uzasadniona, a która nie. Samo stwierdzenie, iż w ramach udziału społeczeństwa wpłynęły uwagi, bez szczegółowego odniesienia się organu I instancji do tych uwag jest w ocenie Kolegium niewystarczające.

Reasumując, podstawą wydania decyzji odmownej nie może być sprzeciw okolicznych mieszkańców wobec planowanego przedsięwzięcia lub też gołosłowne i polemiczne podważanie treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wykazanie ewentualnych braków w raporcie. Organ pierwszej instancji nie może z obawy przed niezadowoleniem lokalnej społeczności przerzucać na Kolegium obowiązku rozpatrzenia i rozstrzygnięcia całej sprawy. Uchybienia i braki dostrzeżone przez Kolegium w postępowaniu pierwszoinstancyjnym są bowiem tego rodzaju, że z uwagi na poszanowanie zasady dwuinstancyjności postępowania nie mogą być sanowane w postępowaniu odwoławczym. Zdaniem Kolegium, skarżona decyzja organu jest wadliwa w stopniu przekraczającym możliwości organu odwoławczego, a wynikające z art. 136 k.p.a. Organ I instancji nie wykazał bowiem, że istnieją podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, którego dotyczy sprawa, a jak już wyżej zaznaczono, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest rozstrzygnięciem uznaniowym. Organ właściwy do jej wydania winien zatem przeprowadzić przewidziane ustawą o oś postępowanie i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wszystkie konieczne wymagania.

Rolą organu I instancji w ponownie przeprowadzonym postępowaniu będzie, mając na uwadze wytyczne organu odwoławczego, uwzględnienie i merytoryczne odniesienie się do stanowisk organów współdziałających, rozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, w razie konieczności wezwanie inwestora do złożenia dodatkowych wyjaśnień oraz dokonanie weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji organ I instancji powinien odnieść się także merytorycznie do wszystkich uwag, które wpłyną w ramach udziału społeczeństwa. Uzasadnienie podjętego przez organ rozstrzygnięcia, winno odpowiadać wymogom określonym w art. 107 § 3 k.p.a. oraz w art. 85 ust. 2 ustawy o oś. Treść decyzji niezwłocznie po jej wydaniu, powinna być podana do publicznej wiadomości zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy o oś.

W świetle przedstawionych uwarunkowań prawnych i faktycznych, należało orzec jak w podstawie decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:

1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm., zwana dalej ppsa).
2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W

innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).

3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U.2003.221.2193 ze zm.)

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;
- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatanatów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

- 1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:
 - a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
 - b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
 - c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
 - d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
 - e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
 - f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
 - g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
 - h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;

2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;

3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;

4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239 i 395) w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

M. Wajs

K. Chrzanowski

W. Barczak

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta i Gminy Margonin
2. inwestor – PVE 137 Sp. z o.o. w Bydgoszczy
3. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.
4. aa

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chodzieży
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu

Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile z siedzibą ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Piła. Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania. Dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile i będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów. Dalsze informacje dotyczące danych osobowych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem: <https://www.bip.kolegium.pila.pl>

